

Βρυξέλλες, XXX
[...] (2018) XXX draft

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

σχετικά με τη θέσπιση μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής για τους τόπους Natura 2000 και για τους σκοπούς της οδηγίας-πλαισίου για τη θαλάσσια στρατηγική

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

σχετικά με τη θέσπιση μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής για τους τόπους Natura 2000 και για τους σκοπούς της οδηγίας-πλαίσιου για τη θαλάσσια στρατηγική

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το παρόν έγγραφο εργασίας εκπονήθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής ύστερα από διαβουλεύσεις με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και με τους σχετικούς ενδιαφερομένους. Σκοπός του εγγράφου είναι να περιγράψει τις ορθές πρακτικές σε θέματα που πρέπει να ληφθούν υπόψη από τα κράτη μέλη κατά την προετοιμασία κοινών συστάσεων για τη θέσπιση μέτρων διατήρησης στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΠ)¹, έτσι ώστε να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας για τους οικοτόπους², του άρθρου 4 της οδηγίας για τα πτηνά³ και του άρθρου 13 παράγραφος 4 της οδηγίας-πλαίσιου για τη θαλάσσια στρατηγική (ΟΠΘΣ)⁴. Το έγγραφο έχει ως στόχο να υπενθυμίσει τους κανόνες και τις διαδικασίες που αφορούν την υποβολή κοινής σύστασης από τα κράτη μέλη, προκειμένου η Επιτροπή να θεσπίσει μέτρα διατήρησης μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 και το άρθρο 11 παράγραφος 3 της ΚΑΠ.

Το παρόν έγγραφο αντικαθιστά το καθοδηγητικό σημείωμα με τίτλο «*Fisheries measures for marine Natura 2000 sites*» (*Μέτρα για την αλιεία για τους θαλάσσιους τόπους Natura 2000*) που είχε εκπονηθεί το 2009 βάσει της προηγούμενης ΚΑΠ. Λαμβάνει υπόψη το νέο μοντέλο περιφερειοποίησης, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν κοινές συστάσεις βάσει του άρθρου 11 της ΚΑΠ για τη θέσπιση μέτρων διατήρησης μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

Οι ορθές πρακτικές που περιγράφονται στο παρόν έγγραφο έχουν μόνο ενημερωτικό σκοπό και δεν θίγουν την ερμηνεία που μπορεί να παράσχει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Γενικό Δικαστήριο ή τις αποφάσεις της Επιτροπής.

Όλες οι σχετικές νομικές διατάξεις παρατίθενται πλήρως στο παράρτημα.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 34).

² Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

³ Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7).

⁴ Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).

2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας για τους οικοτόπους και το άρθρο 4 της οδηγίας για τα πτηνά, τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν μέτρα διατήρησης για τους τόπους Natura 2000 που χαρακτηρίζονται δυνάμει των εν λόγω οδηγιών (ειδικές ζώνες διατήρησης⁵ και ζώνες ειδικής προστασίας αντίστοιχα), έτσι ώστε, αφενός, να αποτρέψουν την υποβάθμιση και τη διαταραχή των οικοτόπων και των ειδών για τα οποία έχουν χαρακτηριστεί οι εν λόγω τόποι και, αφετέρου, να συμμορφωθούν με τις οικολογικές υποχρεώσεις τους. Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 4 της ΟΠΘΣ, τα προγράμματα μέτρων που έχουν θεσπισθεί δυνάμει του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν μέτρα προστασίας του χώρου, που συμβάλλουν στη δημιουργία συνεκτικών και αντιπροσωπευτικών δικτύων προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και καλύπτουν επαρκώς την ποικιλία των οικοσυστημάτων τα οποία συνθέτουν τις περιοχές αυτές, όπως οι προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές.

Στον τομέα της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν τα μέτρα διατήρησης που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που υπέχουν στο πλαίσιο της ενωσιακής περιβαλλοντικής νομοθεσίας δυνάμει του άρθρου 11 της ΚΑΠ. Τα μέτρα αυτά που θα θεσπιστούν για τη διατήρηση των θαλάσσιων βιολογικών πόρων εμπίπτουν, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ, στην αποκλειστική αρμοδιότητα της ΕΕ και μπορούν να θεσπιστούν βάσει της εξουσιοδότησης που ορίζεται στο άρθρο 11 της ΚΑΠ.

Το άρθρο 11 της ΚΑΠ ορίζει δύο σενάρια:

Σενάριο 1 (άρθρο 11 παράγραφος 1): τα μέτρα⁶ προς έγκριση εφαρμόζονται αποκλειστικά στα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, το οικείο κράτος μέλος έχει την εξουσιοδότηση να εγκρίνει τα εν λόγω μέτρα υπό τους καθορισμένους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 της ΚΑΠ.

Σενάριο 2 (άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3): τα μέτρα προς έγκριση αφορούν αλιεία για την οποία έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον περισσότερα του ενός κράτη μέλη⁷. Στην περίπτωση αυτή, τα οικεία κράτη μέλη συνεργάζονται σε περιφερειακό επίπεδο για να καταρτίσουν κοινή σύσταση και να την υποβάλουν στην Επιτροπή. Η Επιτροπή, αφού εκτιμήσει κατά πόσον η κοινή σύσταση συνάδει με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 11, είναι εξουσιοδοτημένη να θεσπίζει τα μέτρα αυτά μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξης. Προς τούτο, εφαρμόζεται το άρθρο 18 παράγραφοι 1 έως 4 και παράγραφος 6.

⁵ Το άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 4 της οδηγίας για τους οικοτόπους εφαρμόζεται επίσης στους τόπους κοινοτικής σημασίας.

⁶ Στο πλαίσιο αυτού του σεναρίου, δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 1, τα μέτρα εφαρμόζονται είτε εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων είτε εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης του οικείου κράτους μέλους, ή εντός και των δύο ζωνών.

⁷ Στο πλαίσιο αυτού του σεναρίου, δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2, τα μέτρα εφαρμόζονται εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή και στις δύο ζώνες, δηλ. εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων και εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Ελλείπει κοινής σύστασης εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο, ή, στην περίπτωση που η κοινή σύσταση δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 11 παράγραφος 1 της ΚΑΠ, μπορούν να θεσπιστούν μέτρα διατήρησης μόνο μέσω της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο της ΚΑΠ.

Σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης και εν απουσία κοινών συστάσεων, η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4 της ΚΑΠ.

Με την επιφύλαξη των ανωτέρω προαναφερομένων, όταν τα μέτρα διατήρησης εφαρμόζονται αποκλειστικά εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να τα θεσπίσουν σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20 της ΚΑΠ.

3. ΚΟΙΝΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

3.1. Κατάρτιση κοινής σύστασης

Κατά την κατάρτιση κοινής σύστασης πρέπει να προβλέπονται οι ακόλουθες ενέργειες:

- Εντοπισμός των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών

Το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία έχει την ευθύνη να καθορίσει κατά πόσον τα μέτρα ενδέχεται να επηρεάσουν αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλων κρατών μελών ή ποια άλλα κράτη μέλη έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στην αλιεία που ενδεχομένως επηρεάζεται από τα μέτρα που το εν λόγω κράτος μέλος σκοπεύει να λάβει. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 22) της ΚΑΠ, το εν λόγω άμεσο διαχειριστικό συμφέρον αναφέρεται είτε σε αλιευτικές δυνατότητες είτε σε αλιεία που πραγματοποιείται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του συγκεκριμένου κράτους μέλους που κίνησε τη διαδικασία. Μια ευρεία και διαφανής προσέγγιση που συνίσταται στο να ζητηθεί η γνώμη των άλλων κρατών μελών μπορεί να βοηθήσει να προσδιοριστούν τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στην αλιεία που ενδεχομένως επηρεάζεται από τα μέτρα. Οι εθνικές αρχές παροτρύνονται ιδιαίτερα να ξεκινήσουν έγκαιρα τη συνεργασία σε επίπεδο κρατών μελών μεταξύ των αρχών αλιείας και των αρχών προστασίας της φύσης, καθώς και με άλλες σχετικές υπηρεσίες (π.χ. υπηρεσίες ελέγχου της αλιείας, ναυτικό, κ.λπ.).

- Κατάρτιση της κοινής σύστασης και διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους παράγοντες

Το άρθρο 11 παράγραφος 3 της ΚΑΠ προβλέπει χρονικό διάστημα έξι μηνών εντός του οποίου τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν κοινή σύσταση, αφού τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη κρίνουν ότι το κράτος μέλος που κίνησε τη διαδικασία έχει παράσχει επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τα απαιτούμενα μέτρα διατήρησης. Αυτό σημαίνει ότι τα κράτη μέλη έχουν έξι μήνες για την υποβολή της κοινής σύστασης, από τη στιγμή που έλαβαν επαρκείς πληροφορίες από το κράτος μέλος που κίνησε τη διαδικασία. Στη συνέχεια, η Επιτροπή έχει τρεις μήνες για να ελέγξει κατά πόσον τα μέτρα

συμμορφώνονται με την υφιστάμενη νομοθεσία (κατά περίπτωση, τον κανονισμό για την ΚΑΠ, την ΟΠΘΣ και τις οδηγίες για τα πτηνά και τους οικοτόπους), να προβεί σε εκτίμηση βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων και να θεσπίσει τα μέτρα μέσω κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

Δεδομένου ότι η διαδικασία συγκέντρωσης πληροφοριών και η απαραίτητη επιστημονική αξιολόγηση, καθώς και οι προετοιμασίες για την έκδοση κοινών συστάσεων μπορούν να είναι χρονοβόρες, η όλη διαδικασία πρέπει να προγραμματίζεται προσεκτικά. Για παράδειγμα, θεωρείται βέλτιστη πρακτική να εξασφαλίζεται η έγκαιρη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και η διαφάνεια των διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένου του χρονοδιαγράμματος. Θεωρείται επίσης βέλτιστη πρακτική η διοργάνωση άτυπων διαβουλεύσεων με άλλα κράτη μέλη και ενδιαφερόμενους παράγοντες πριν να ξεκινήσει η επίσημη εξαμηνιαία περίοδος.

Κατά την προετοιμασία των κοινών συστάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 της ΚΑΠ, τα κράτη μέλη πρέπει να συμβουλευτούν τα γνωμοδοτικά συμβούλια που έχουν συγκροτηθεί στο πλαίσιο της ΚΑΠ.

Έχουν εντοπιστεί οι ακόλουθες βέλτιστες πρακτικές —οι οποίες συνάδουν και με άλλους καθιερωμένους τομείς βέλτιστων πρακτικών⁸—, για τις διαβουλεύσεις με τους εταίρους (κράτη μέλη και ενδιαφερόμενα μέρη), προκειμένου οι διαβουλεύσεις αυτές να είναι επικοινωνητικές:

- α) έγκαιρη κοινοποίηση και εύκολη πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα·
- β) επαρκής χρόνος για την ανάλυση και τον σχολιασμό των βασικών προπαρασκευαστικών εγγράφων από τους εταίρους·
- γ) παροχή διαθέσιμων διαύλων μέσω των οποίων οι εταίροι θα μπορούν να υποβάλλουν τα ερωτήματα και τις παρατηρήσεις τους και θα ενημερώνονται σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο έχουν συνεκτιμηθεί οι προτάσεις τους·
- δ) διάδοση των αποτελεσμάτων της διαβούλευσης.

Καθώς η Επιτροπή είναι εξουσιοδοτημένη να θεσπίζει τα μέτρα που περιέχονται στην κοινή σύσταση, έχει μείζονα σημασία τα μέτρα αυτά να είναι σαφή, πλήρη και κατάλληλα για τον επιδιωκόμενο σκοπό, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της ΚΑΠ. Οι υποχρεώσεις βάσει της ενωσιακής περιβαλλοντικής νομοθεσίας και οι στόχοι διατήρησης⁹ των υπό εξέταση τόπων αποτελούν την αφετηρία της διαδικασίας.

⁸ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 240/2014 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2014, σχετικά με τον ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας για την εταιρική σχέση στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών και επενδυτικών ταμείων

⁹ Στο πλαίσιο της οδηγίας-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική, οι εν λόγω υποχρεώσεις αφορούν την εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης [άρθρο 8 παράγραφος 1) στοιχείο α)] και τη θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων (άρθρο 10) για την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

3.2. Πληροφορίες που συνοδεύουν την κοινή σύσταση

Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι κοινές συστάσεις τους συνοδεύονται από τις αναγκαίες βιολογικές, περιβαλλοντικές, κοινωνικές, οικονομικές, τεχνικές και οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες κρίνονται σχετικές προκειμένου η Επιτροπή να διενεργεί τις εκτιμήσεις της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 της ΚΑΠ, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών επιστημονικών γνωμοδοτήσεων.

Τα προτεινόμενα μέτρα πρέπει να είναι αναγκαία για τον σκοπό της συμμόρφωσης με την περιβαλλοντική νομοθεσία που αναφέρεται στο σημείο 1 του παρόντος εγγράφου. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι αναλογικά με τους επιδιωκόμενους στόχους και να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την αειφόρο ανάπτυξη και τις κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες που θα επιφέρουν. Τα προτεινόμενα μέτρα πρέπει να περιγράφονται με σαφήνεια και να καταδεικνύουν ότι συνάδουν με τους στόχους διατήρησης του υπό εξέταση τύπου και με την προληπτική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας «σύμφωνα με την οποία η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους» (άρθρο 4 παράγραφος 8 της ΚΑΠ).

Στο ακόλουθο πλαίσιο παρατίθενται ορθές πρακτικές και παραδείγματα πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στα έγγραφα που συνοδεύουν την υποβολή των κοινών συστάσεων. Ο κατάλογος αυτός δεν είναι εξαντλητικός.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΡΘΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ

1. Πρέπει να προσδιορίζονται σαφώς η κατάσταση διατήρησης των προστατευόμενων οικοτόπων και/ή ειδών και οι στόχοι διατήρησης του τύπου Natura 2000¹⁰.
2. Οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις που συνοδεύουν τις κοινές συστάσεις πρέπει να είναι αξιόπιστες και, όταν αυτό αρμόζει, να περιλαμβάνουν λεπτομερή χαρτογράφηση των προστατευόμενων οικοτόπων.
3. Πρέπει να περιγράφονται επαρκώς οι αλιευτικές δραστηριότητες. Παραδείγματα πληροφοριών που μπορούν να περιληφθούν: στατιστικές για τον επιχειρησιακό στόλο, όπως η δραστηριότητα των στόλων στην περιοχή και την περιφέρεια, η κατανομή των στόλων (ανά κράτος, εξοπλισμό και είδη)· προσδιορισμός των κρατών μελών που έχουν —τη στιγμή της κατάρτισης του εγγράφου— ενεργό αλιευτικό ενδιαφέρον στην περιοχή· πληροφορίες ειδικές για τον εκάστοτε τύπο σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες/τεχνικές, τα στοχευόμενα και τα παρεμπίπτοντα είδη, την προσπάθεια και τη χρήση του θαλάσσιου χώρου· οι εποχιακές διακυμάνσεις της αλιευτικής

¹⁰ Στο πλαίσιο της ΟΠΘΣ, πρέπει να προσδιορίζονται η εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης [άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α)] και η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων (άρθρο 10) για την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

δραστηριότητας κατά την πρόσφατη περίοδο, π.χ. 3-5 έτη· και οι πιθανές τάσεις της αλιευτικής δραστηριότητας στο μέλλον.

4. Πρέπει να περιγράφονται και να εκτιμώνται δεόντως τα αποτελέσματα των αλιευτικών δραστηριοτήτων στους προστατευόμενους οικοτόπους και/ή τα προστατευόμενα είδη. Παραδείγματα πληροφοριών που μπορούν να περιληφθούν: προσδιορισμός των αλιευτικών δραστηριοτήτων που συνιστούν απειλή· γνωστές και πιθανές συνέπειες των διαφόρων ειδών αλιευτικού εξοπλισμού στους προστατευόμενους οικοτόπους και/ή στα προστατευόμενα είδη· αλληλεπίδραση μεταξύ των αλιευτικών δραστηριοτήτων και των προστατευόμενων οικοτόπων και/ή ειδών· τοπικές ή ειδικές για τον συγκεκριμένο τόπο συνέπειες των διαφόρων ειδών αλιευτικού εξοπλισμού στους προστατευόμενους οικοτόπους και/ή στα προστατευόμενα είδη.

Πρέπει επίσης να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με γνωστές ή πιθανές συνέπειες άλλων, μη αλιευτικών, ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην περιοχή, καθώς και τα σωρευτικά αποτελέσματά τους για τους προστατευόμενους οικοτόπους και/ή τα προστατευόμενα είδη.

5. Τα αναμενόμενα οφέλη των προτεινόμενων μέτρων για τις προστατευόμενες περιοχές (από την άποψη της ικανοποιητικής κατάστασης διατήρησης των οικοτόπων και/ή των ειδών ή της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με την ΟΠΘΣ).

6. Πρέπει να περιγράφονται οι αναμενόμενες συνέπειες των προτεινόμενων μέτρων στις αλιευτικές δραστηριότητες, μεταξύ των οποίων και οι κοινωνικοοικονομικές συνέπειες. Για νέα μέτρα που εμπίπτουν στο πρόγραμμα μέτρων της ΟΠΘΣ, πρέπει να περιλαμβάνονται οι αναλύσεις κόστους-οφέλους ή η εκτίμηση επιπτώσεων, οι οποίες διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 της ΟΠΘΣ.

7. Πρέπει να προβλέπεται, αφενός, η κατάλληλη παρακολούθηση της εφαρμογής των μέτρων, σε σχέση με τα είδη αλιείας που επηρεάζονται από αυτά και με τους επιδιωκόμενους περιβαλλοντικούς στόχους, και, αφετέρου, η περιοδική επανεξέταση των μέτρων, π.χ. μέτρα για την παρακολούθηση και την εκτίμηση της συντήρησης και/ή της αποκατάστασης των οικοτόπων και/ή των ειδών στον συγκεκριμένο τόπο, συμπεριλαμβανομένου χρονοδιαγράμματος για την επανεξέτασή τους.

8. Πρέπει να αξιολογούνται και να αναφέρονται δεόντως η πιθανή μετατόπιση της αλιευτικής προσπάθειας και ο αντίκτυπός της σε νέες περιοχές.

9. Πρέπει να παρατίθενται με σαφήνεια τα προτεινόμενα μέτρα ελέγχου και επιβολής. Παραδείγματα πληροφοριών που μπορούν να περιληφθούν: τα μέτρα ελέγχου που προτίθενται να λάβουν τα κράτη μέλη ή περιφερειακοί οργανισμοί, οι πιθανές οικολογικές και προστατευτικές ζώνες για την εξασφάλιση της προστασίας του τόπου και/ή τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί.

10. Πρέπει να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τον συντονισμό με τα γειτονικά κράτη μέλη, κατά περίπτωση. Επίσης, πρέπει να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία γνωμοδότησης του εκάστοτε γνωμοδοτικού συμβουλίου.

3.3. Έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης

Η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της 3 μήνες για να θεσπίσει την κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της ΚΑΠ σε συνδυασμό με το άρθρο 18 της ΚΑΠ.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής αξιολογούν την κοινή σύσταση. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή ζητά τη γνώμη των ενδεικνυόμενων επιστημονικών οργάνων σύμφωνα με το άρθρο 26 της ΚΑΠ και επικουρείται, όπου αυτό αρμόζει, από την επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας (ΕΤΟΕΑ), η οποία προβαίνει στη σχετική επιστημονική αξιολόγηση. Η αξιολόγηση της ΕΤΟΕΑ πρέπει να επικυρωθεί κατά τη σύνοδο της ολομέλειάς της. Επομένως, είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη το πρόγραμμα των συνόδων ολομέλειας της ΕΤΟΕΑ για την έγκαιρη υποβολή της αξιολόγησης αυτής.

Εάν η αξιολόγηση των υπηρεσιών της Επιτροπής είναι θετική, η Επιτροπή συντάσσει σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού και το υποβάλλει στις σχετικές ομάδες εμπειρογνομόνων προς γνωμοδότηση· στη συνέχεια, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός εγκρίνεται από την Επιτροπή.

Ύστερα από την έκδοση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού από την Επιτροπή, ακολουθεί περίοδος 2 μηνών για την προβολή αντιρρήσεων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η οποία μπορεί να ανανεωθεί για μία ακόμα φορά. Εάν δεν προβληθεί αντίρρηση εντός αυτής της χρονικής προθεσμίας, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ και τίθεται σε ισχύ.

Ο κατάλογος των κοινών συστάσεων που έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή και των κατ' εξουσιοδότηση κανονισμών που έχουν εκδοθεί και δημοσιευτεί διατίθεται στον δικτυακό τόπο των υπηρεσιών της Επιτροπής:

https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules_el

http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/marine/index_en.htm

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρα 4 παράγραφος 1, 11, 18 και 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική

«Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

8) «προληπτική προσέγγιση της διαχείρισης της αλιείας», όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 της συμφωνίας του ΟΗΕ για τα αποθέματα ιχθύων: προσέγγιση σύμφωνα με την οποία η έλλειψη κατάλληλων επιστημονικών πληροφοριών δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως λόγος για την αναβολή ή την παράλειψη λήψης διαχειριστικών μέτρων για τη διατήρηση ειδών-στόχων, συναφών ή εξαρτώμενων ειδών ή ειδών που δεν αποτελούν στόχο της αλιείας, καθώς και του περιβάλλοντός τους·

22) «κράτος μέλος με άμεσο διαχειριστικό συμφέρον»: κράτος μέλος το οποίο έχει συμφέρον που αναφέρεται είτε σε αλιευτικές δυνατότητες είτε σε αλιεία που πραγματοποιείται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή, στην Μεσόγειο, από παραδοσιακή αλιεία που πραγματοποιείται στην ανοικτή θάλασσα·

(...)

Άρθρο 11

Μέτρα διατήρησης απαραίτητα για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που ορίζει η ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία

1. Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να εγκρίνουν μέτρα διατήρησης που δεν θίγουν τα αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών, εφαρμόζονται στα ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους και είναι αναγκαία για την τήρηση των υποχρεώσεών τους σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 4 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ, ή το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι συμβατά με τους στόχους του άρθρου 2 του παρόντος κανονισμού, να ανταποκρίνονται στους στόχους της οικείας νομοθεσίας της Ένωσης που έχουν σκοπό να εφαρμόσουν, και να είναι εξ ίσου αυστηρά με τα μέτρα που προβλέπονται στη νομοθεσία της Ένωσης.

2. Όταν ένα κράτος μέλος («το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία») θεωρεί ότι πρέπει να εγκριθούν μέτρα προς συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις της παραγράφου 1 και άλλα κράτη μέλη έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον για την αλιεία η οποία θα επηρεασθεί από τα εν λόγω μέτρα, εξουσιοδοτείται η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει τα μέτρα αυτά, κατόπιν αιτήματος, μέσω της εκδόσεως κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 46. Προς τούτο εφαρμόζεται κατ' αναλογία το άρθρο 18 παράγραφοι 1 έως 4 και παράγραφος 6.

3. Το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία παρέχει στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον πληροφορίες που αφορούν τα απαιτούμενα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων του σκεπτικού, των επιστημονικών στοιχείων και των λεπτομερειών της πρακτικής τους εφαρμογής και επιβολής. Το κράτος μέλος που κινεί τη διαδικασία και τα λοιπά κράτη μέλη με άμεσο διαχειριστικό συμφέρον μπορούν να υποβάλλουν κοινή σύσταση σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 εντός έξι μηνών από την παροχή επαρκών πληροφοριών. Η Επιτροπή εγκρίνει τα μέτρα λαμβάνοντας υπόψη τις διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις εντός τριών μηνών από την παραλαβή της πλήρους αίτησης.

Αν όλα τα κράτη μέλη δεν συμφωνήσουν να υποβάλουν στην Επιτροπή κοινή σύσταση σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο εντός της εκεί τιθέμενης προθεσμίας, ή αν η κοινή σύσταση θεωρείται ότι δεν συνάδει με τις απαιτήσεις της παραγράφου 1, η Επιτροπή δύναται να υποβάλει πρόταση σύμφωνα με τη Συνθήκη.

4. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, ελλείψει της κοινής συστάσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 3, σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης, η Επιτροπή εκδίδει τα μέτρα. Τα μέτρα που εκδίδονται σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης πρέπει να περιορίζονται σε όσα είναι απαραίτητα ώστε να μην απειληθεί η επίτευξη των στόχων οι οποίοι σχετίζονται με τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων διατήρησης σύμφωνα με τις οδηγίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τις προθέσεις του κράτους μέλους.

5. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 4 εφαρμόζονται για μέγιστη περίοδο 12 μηνών που μπορεί να παραταθεί για μέγιστη περίοδο 12 μηνών όταν εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο αυτή.

6. Η Επιτροπή διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ του οικείου κράτους μέλους και των λοιπών κρατών μελών που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον στη συγκεκριμένη αλιεία κατά τη διαδικασία εφαρμογής και επιβολής των σχετικών μέτρων που λαμβάνονται βάσει των παραγράφων 2, 3 και 4.

(...)

Άρθρο 18

Περιφερειακή συνεργασία για τα μέτρα διατήρησης

1. Όταν ανατίθεται εξουσίες στην Επιτροπή, ακόμη και από πολυετή σχέδια που καταρτίστηκαν σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 11 και 15 παράγραφος 6, να θεσπίζει μέτρα με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις ή με εκτελεστικές πράξεις όσον αφορά ενωσιακό μέτρο διατήρησης που εφαρμόζεται σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον το οποίο θίγεται από τα εν λόγω μέτρα δύναται, εντός προθεσμίας που ορίζεται στο συγκεκριμένο μέτρο διατήρησης και/ή το πολυετές σχέδιο, να συμφωνήσουν να υποβάλουν κοινές συστάσεις με στόχο την επίτευξη των στόχων του συγκεκριμένου μέτρου διατήρησης της Ένωσης και/ή του πολυετούς σχεδίου και/ή των ειδικών σχεδίων. Η Επιτροπή δεν εκδίδει τέτοιες κατ' εξουσιοδότηση ή εκτελεστικές

πράξεις πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή κοινών συστάσεων από τα κράτη μέλη.

2. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον το οποίο θίγεται από τα μέτρα της παραγράφου 1 συνεργάζονται μεταξύ τους για τη διατύπωση κοινών συστάσεων. Λαμβάνουν επίσης τη γνώμη των αρμόδιων γνωμοδοτικών συμβουλίων. Η Επιτροπή διευκολύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών διασφαλίζοντας επίσης, εφόσον απαιτείται, την επιστημονική συμβολή των αρμόδιων επιστημονικών φορέων.

3. Όταν υποβάλλεται κοινή σύσταση για τη λήψη μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει τα μέτρα αυτά με την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση ή εκτελεστικών πράξεων, εφόσον η σύσταση αυτή συνάδει με το οικείο μέτρο διατήρησης και/ή πολυετές σχέδιο.

4. Όταν το μέτρο διατήρησης εφαρμόζεται σε συγκεκριμένο απόθεμα ιχθύων που είναι κοινό με τρίτες χώρες και υπόκειται στη διαχείριση πολυμερών αλιευτικών οργανώσεων ή αποτελεί αντικείμενο διμερών ή πολυμερών συμφωνιών, η Ένωση επιδιώκει να συμφωνήσει με τους ενδιαφερόμενους εταίρους τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 2.

5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κοινές συστάσεις για μέτρα διατήρησης που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 να βασίζονται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και να πληρούν όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) να συνάδουν με τους στόχους του άρθρου 2,

β) να συνάδουν με το πεδίο εφαρμογής και τους στόχους του οικείου μέτρου διατήρησης,

γ) να συνάδουν με το πεδίο εφαρμογής και να ανταποκρίνονται ουσιαστικά στους στόχους και τους ποσοτικοποιημένους στόχους που ορίζονται σε σχετικό πολυετές σχέδιο,

δ) να είναι τουλάχιστον εξίσου αυστηρά με τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία της Ένωσης μέτρα.

6. Εάν δεν μπορούν να συμφωνήσουν όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά τις κοινές συστάσεις που θα υποβληθούν στην Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 1 εντός της καθορισμένης προθεσμίας ή εάν οι κοινές συστάσεις για μέτρα διατήρησης δεν κριθούν συμβατές με τους στόχους και τους ποσοτικοποιημένους στόχους των εν λόγω μέτρων, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει πρόταση για κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τη Συνθήκη.

7. Εκτός από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη που έχουν άμεσο διαχειριστικό συμφέρον για αλιεία σε γεωγραφικά καθορισμένη περιοχή μπορούν επίσης να καταρτίζουν κοινές συστάσεις προς την Επιτροπή προκειμένου να υποβάλει πρόταση για μέτρα ή να θεσπίσει τα μέτρα αυτά.

8. Μια συμπληρωματική ή εναλλακτική μέθοδος περιφερειακής συνεργασίας θα είναι να δικαιούνται τα κράτη μέλη να θεσπίζουν, με ενωσιακό μέτρο διατήρησης που θα

εφαρμόζεται σε σχετική γεωγραφική ζώνη, μεταξύ άλλων ως μέρος πολυετούς σχεδίου που έχει καταρτισθεί σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10, και εντός καθορισμένης προθεσμίας, μέτρα που θα προσδιορίζουν περαιτέρω το εν λόγω μέτρο διατήρησης. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συνεργάζονται στενά για τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων. Οι παράγραφοι 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατ' αναλογία. Η Επιτροπή μετέχει στη διαδικασία και οι παρατηρήσεις της λαμβάνονται υπόψη. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται να θεσπίζει τα αντίστοιχα εθνικά του μέτρα μόνον αν έχουν συμφωνήσει ως προς το περιεχόμενο των μέτρων όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι το μέτρο κράτους μέλους δεν συνάδει με τις προϋποθέσεις του σχετικού μέτρου διατήρησης, μπορεί να καλέσει το οικείο κράτος μέλος να τροποποιήσει ή να το καταργήσει το εν λόγω μέτρο, εφόσον αιτιολογήσει δεόντως το αίτημά της.

(...)

Άρθρο 26

Συμβουλές από επιστημονικούς φορείς

Η Επιτροπή συμβουλευέται τους κατάλληλους επιστημονικούς φορείς. Η ΕΤΟΕΑ γνωμοδοτεί, ανάλογα με την περίπτωση, για θέματα που αφορούν τη διατήρηση και διαχείριση των έμβιων θαλάσσιων πόρων, συμπεριλαμβανομένων βιολογικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών, κοινωνικών και τεχνικών θεμάτων. Για την αίτηση συμβουλών από επιστημονικούς φορείς λαμβάνεται υπόψη η ορθή διαχείριση των δημόσιων πόρων, ώστε να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη των εργασιών των φορέων αυτών.

Άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας,

«Άρθρο 6

1. Για τις ειδικές ζώνες διατήρησης, τα κράτη μέλη καθορίζουν τα αναγκαία μέτρα διατήρησης που ενδεχομένως συνεπάγονται ειδικά ενδεδειγμένα σχέδια διαχείρισης ή ενσωματωμένα σε άλλα σχέδια διευθέτησης και τα δέοντα κανονιστικά, διοικητικά ή συμβατικά μέτρα που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος I και των ειδών του παραρτήματος II, τα οποία απαντώνται στους τόπους.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε στις ειδικές ζώνες διατήρησης να αποφεύγεται η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων ειδών, καθώς και οι ενοχλήσεις που έχουν επιπτώσεις στα είδη για τα οποία οι ζώνες έχουν ορισθεί, εφόσον οι ενοχλήσεις αυτές θα μπορούσαν να έχουν επιπτώσεις σημαντικές όσον αφορά τους στόχους της παρούσας οδηγίας.

3. Κάθε σχέδιο, μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου, το οποίο όμως είναι δυνατόν να επηρεάζει σημαντικά τον εν λόγω τόπο, καθεαυτό ή από κοινού με άλλα σχέδια, εκτιμάται δεόντως ως προς τις επιπτώσεις του στον τόπο, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατήρησής του. Βάσει των συμπερασμάτων της εκτίμησης των

επιπτώσεων στον τόπο και εξαιρεμένης της περίπτωσης των διατάξεων της παραγράφου 4, οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμφωνούν για το οικείο σχέδιο μόνον αφού βεβαιωθούν ότι δεν θα παραβιάσει την ακεραιότητα του τόπου περί του οποίου πρόκειται και, ενδεχομένως, αφού εκφρασθεί πρώτα η δημόσια γνώμη.

4. Εάν, παρά τα αρνητικά συμπεράσματα της εκτίμησης των επιπτώσεων και ελλείψει εναλλακτικών λύσεων, ένα σχέδιο πρέπει να πραγματοποιηθεί για άλλους επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, περιλαμβανομένων λόγων κοινωνικής ή οικονομικής φύσεως, το κράτος μέλος λαμβάνει κάθε αναγκαίο αντισταθμιστικό μέτρο ώστε να εξασφαλισθεί η προστασία της συνολικής συνοχής του Natura 2000. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα αντισταθμιστικά μέτρα που έλαβε.

Όταν ο τόπος περί του οποίου πρόκειται είναι τόπος όπου ευρίσκονται ένας τύπος φυσικού οικοτόπου προτεραιότητας ή/και ένα είδος προτεραιότητας, είναι δυνατόν να προβληθούν μόνον επιχειρήματα σχετικά με την υγεία ανθρώπων και τη δημόσια ασφάλεια ή σχετικά με θετικές συνέπειες πρωταρχικής σημασίας για το περιβάλλον, ή, κατόπιν γνωμοδοτήσεως της Επιτροπής, άλλοι επιτακτικοί σημαντικοί λόγοι σημαντικού δημοσίου συμφέροντος.»

Άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών

«Άρθρο 4

1. Για τα είδη που αναφέρονται στο παράρτημα I προβλέπονται μέτρα ειδικής διατηρήσεως, που αφορούν τον οικοτόπό τους, για να εξασφαλισθεί η επιβίωση και η αναπαραγωγή των ειδών αυτών στη ζώνη εξαπλώσεώς τους.

Για τον σκοπό αυτό λαμβάνονται υπόψη:

α) τα είδη που απειλούνται με εξαφάνιση·

β) τα είδη που είναι ευπαθή σε ορισμένες μεταβολές των οικοτόπων τους·

γ) τα είδη που θεωρούνται σπάνια διότι οι πληθυσμοί τους είναι μικροί ή η τοπική τους εξάπλωση περιορισμένη·

δ) άλλα είδη που έχουν ανάγκη ιδιαίτερης προσοχής, λόγω ιδιοτυπίας του οικοτόπου τους.

Για να πραγματοποιηθούν οι εκτιμήσεις θα ληφθούν υπόψη οι τάσεις και οι μεταβολές των επιπέδων του πληθυσμού.

Τα κράτη μέλη κατατάσσουν κυρίως σε ζώνες ειδικής προστασίας τα εδάφη τα πιο κατάλληλα, σε αριθμό και επιφάνεια, για τη διατήρηση των ειδών αυτών στη γεωγραφική θαλάσσια και χερσαία ζώνη στην οποία έχει εφαρμογή η παρούσα οδηγία.

2. Ανάλογα μέτρα υιοθετούνται από τα κράτη μέλη για τα αποδημητικά είδη που δεν μνημονεύονται στο παράρτημα I, των οποίων η έλευση είναι τακτική, λαμβάνοντας υπόψη

τις ανάγκες προστασίας στη γεωγραφική θαλάσσια και χερσαία ζώνη στην οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία, όσον αφορά τις περιοχές αναπαραγωγής, αλλαγής φτερώματος και διαχειμάσεως, και τις ζώνες όπου βρίσκονται οι σταθμοί κατά μήκος των οδών αποδημίας. Για τον σκοπό αυτό τα κράτη μέλη αποδίδουν ιδιαίτερη σημασία στην προστασία των υγροτόπων, και ιδίως όσων έχουν διεθνή σπουδαιότητα.

3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για να μπορεί αυτή να παίρνει τις κατάλληλες πρωτοβουλίες για τον αναγκαίο συντονισμό ώστε οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1, αφενός, και 2, αφετέρου, του παρόντος άρθρου ζώνες να αποτελούν συνεκτικό δίκτυο που θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προστασίας των ειδών στη γεωγραφική θαλάσσια και χερσαία ζώνη στην οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία.

4. Τα κράτη μέλη υιοθετούν κατάλληλα μέτρα για να αποφεύγουν, στις ζώνες προστασίας που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, τη ρύπανση ή την υποβάθμιση των οικοτόπων, καθώς και τις επιζήμιες για τα πτηνά διαταράξεις, όταν αυτές έχουν σημαντικές συνέπειες σε σχέση με τους αντικειμενικούς στόχους του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη θα προσπαθήσουν, επίσης, να αποφύγουν τη ρύπανση ή τη φθορά των οικοτόπων και έξω από τις ζώνες προστασίας.»

Άρθρο 13 παράγραφος 4 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)

«4. Τα προγράμματα μέτρων που έχουν θεσπισθεί δυνάμει του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν μέτρα προστασίας του χώρου, που συμβάλλουν στη δημιουργία συνεκτικών και αντιπροσωπευτικών δικτύων προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και καλύπτουν επαρκώς την ποικιλία των οικοσυστημάτων τα οποία συνθέτουν τις περιοχές αυτές, όπως οι ειδικές ζώνες διατήρησης δυνάμει της οδηγίας περί φυσικών οικοτόπων οι ειδικές ζώνες προστασίας δυνάμει της οδηγίας περί αγρίων πτηνών, καθώς και προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές όπως έχει συμφωνηθεί από την Κοινότητα ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στο πλαίσιο διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών των οποίων είναι συμβαλλόμενα μέρη.»